

Cesty za duhou - Devítka

1. Cesty za duhou zůstaly v nás,
i když už nechodíme bosí,
maják na obzoru nezhasnul čas
a v koutku duše o život prosí
a čeká, až ho vzbudí jiná doba, jinej svět,
to lepší v nás.
2. Bláhovou vírou, že zboří svět,
někdy nám srdce dokáže bít,
to třeba k ránu, kdy stačí pár vět,
kdy dávno nevadí, že není co pít,
někdy nám v očích svítí láska, i když ji ředí sobectví,
je to jen v nás.
- R: Dej mi ruku, mý štěstí, vždyť hledat zem,
kde nám žít nic nebrání,
to se stokrát prožít dá, a každý léto znovu a zas
krajinou polí uhání
divokej vítr, co přináší písně z hor.
3. V doteku očí pár perliček slz,
to není smutek, to vítr sem svál
úsměvy přátel a dětský sny,
jiskry všech ohňů, kde člověk kdy hrál,
proudy řek sílí z jarního tání tak, jako naše svědomí,
to lepší v nás.
- R:
4. Opři se, lásko, a chvílku mě hřej,
někdy se ztrácím v tom, co v sobě mám,
pýcha a strach a špína zlejch let
v srdci mi stojí jak pohanskej chrám,
jak hvězdný dráhy našich osudů se někde v dálce klikatí
[: to lepší v nás ... :]